

Lag om ändring i skogsvårdslagen (1979:429);

utfärdad den 11 juni 1998.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 4, 14, 17, 19 och 32 §§ skogsvårdslagen (1979:429)² skall ha följande lydelse.

4 § Bestämmelser i denna lag eller med stöd av lagen meddelade föreskrifter skall inte tillämpas i den mån vad där sägs strider mot 7 kap. 11 § andra stycket miljöbalken eller mot föreskrifter som har meddelats med stöd av 7 eller 8 kap. samma balk eller med stöd av annan lag.

14 §³ Skogsmarkens ägare är skyldig att enligt föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer underrätta skogsvårdsstyrelsen om

1. avverkning och uttag av skogsbränsle som skall äga rum på hans mark,
2. sådan dikning i samband med avverkning som inte kräver tillstånd enligt 11 kap. miljöbalken, och
3. vad han avser att göra för att tillgodose naturvårdens och kulturmiljövårdens intressen i samband med avverkning på hans mark.

17 § Tillstånd till avverkning i svårföryngrad skog eller skyddsskog får inte ges, om avverkningen medverkar till att en miljökvalitetsnorm överträds. Avverkningen får dock tillåtas, om det vidtas sådana åtgärder att olägenheterna från annan verksamhet upphör eller minskar så att möjligheterna att uppfylla miljökvalitetsnormen ökar i inte obetydlig utsträckning.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får för visst eller vissa områden föreskriva att tillstånd till avverkning av svårföryngrad skog inte får ges

1. i fråga om skog på mark som inte i genomsnitt kan producera minst en kubikmeter virke om året per hektar, om det inte finns särskilda skäl,
2. för byggande av skogsbilväg om nyttan av vägen för skogsbruket inte motsvarar kostnaden för den eller om vägen inte kan passas in i en vägnätsplan.

19 § I fråga om rätt till ersättning för skada till följd av ett beslut enligt 18 § första eller andra stycket gäller bestämmelserna i 25 kap. 6 § och 31

¹ Prop. 1997/98:90, bet. 1997/98:JoU25, rskr. 1997/98:279.

² Lagen omtryckt 1993:553.

³ Senaste lydelse 1997:1241.

kap. 2 §, 4 § första stycket, 6 §, 7 § första stycket första meningen, 8 § första meningen, 9, 12 och 13 §§, 15 § första stycket första meningen och andra stycket, 31 § tredje stycket samt 32 och 33 §§ miljöbalken. Vad som i dessa bestämmelser sägs om miljödomstol skall i stället gälla fastighetsdomstol.

32 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva att det i ärenden enligt denna lag skall göras en analys av vilken inverkan nya metoder för skogens skötsel och nya skogsodlingsmaterial har på miljön. Föreskrifterna får innebära att en sådan analys skall göras av den som avser att använda en ny metod eller ett nytt skogsodlingsmaterial.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

2. Ärenden som har inletts före denna lags ikraftträdande skall handläggas och bedömas enligt äldre bestämmelser. Bestämmelserna i 17 § första stycket i dess nya lydelse skall dock tillämpas omedelbart.

3. I fråga om rätt till ersättning på grund av ett beslut som har meddelats före denna lags ikraftträdande gäller äldre bestämmelser i 19 §.

På regeringens vägnar

ANDERS SUNDSTRÖM

Per Erik Lindeberg
(Närings- och handelsdepartementet)